

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Budapest itélkezik

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp.

(Hely)

1922. V. 25

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

324

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Budapest itélkezik

Budapesten ma benyújtották a képviselőajánlási íveket s ezzel kezdetét vette a tulajdonképpeni választási aktus. A főváros népe újra az urnák elé kerül s döntése nemcsak az országban kialakuló politikai közvéleményre, s az összeülő nemzetgyűlés magatartására lesz hatással, de irányadó lesz politikai viszonyaink megítélésének szempontjából a külföldön is. Ezt a „bűnös Budapestet“ sokat és méltán szidták, ennek a „bűnös Budapestnek“ tényleg igen sok és igen nagy vétke van, köztük nem a legutolsó a gyáva-sága, a megalkuvása, mely 1918-ban és 1919-ben nemzeti katasztrófát okozott. Az ellenforradalmi idők országos és városi választásainak eredménye azt a reményt keltette, hogy Budapest népe egyszer mégis csak öntudatra ébred s kitépi magát a nemzet nagy érdekei iránt egészen eltompult, férfiatlan és szégyenletes közömbösségnek az állapotot, melyet alacsony politikai mesterkedésekkel s átlátszó szemfényvesztéssel dolgozó klikkvezérek évtizedeken át könnyű szerrel zsákmányoltak ki a maguk és a hátuk mögött álló fővárosi lakosság nagy többségének szempontjából, teljesen idegen érdekek javára. Az elmúlt választások óta lefolyt idők alatt a főváros népének nem volt alkalma arra, hogy a maga imponáló tömegében megnyilatkozhassék s ítéletet mondjon irányok és politikuskok, egyének és pártok felett. Ez az alkalom most küszöbön áll s mi hinni akarjuk, hogy Budapest népe fölkészült az alkalomra. Mi hinni akarjuk, hogy a fővárosi polgár szinte közmondásos gerinctelensége ma már kinos emlék csupán s hogy közömbösségéből kigyógyították azok a rémségek, melyek saját bőrén demonstrálták előtte az öntudatos, minden kisebbségi terrort visszautasító politikai állásfoglalás elmulasztásának következ-

ményeit.

Budapest népe 1918-ban és 1919-ben megtanulta, hogy a politika ebben az országban más, mint keresztény és nemzeti nem lehet. Ha eltérítik ettől az iránytól, kátyuba és örvénybe jut. Ezt a tanulságot meg is szivlelte a főváros lakossága s az az egyöntetűség, elszántság és lendület, mellyel ugy a nemzetgyűlési, mint a közgyűlési választásokon diadalra vitte a keresztény és nemzeti gondolatot, büszkén mondhatjuk: imponált mindenütt. Akkor terjedt el szállóigeként az országban, hogy Budapest keresztényibb, mint a vidék. Ez a szállóige azóta tartja magát, mi azt hisszük, azért, mert igaz, odaát azt mondják, azért, mert nem volt alkalom kipróbálni az igazságát. Hogy melyik felfogás helyes, a választási nap el fogja dönteni!

A forradalmi idők nagy tanulságához azóta ujak járultak. Tragikus megcsonttatásunk s véres belső meghasonlásunk következményei egy pillanatra sem hagyják nyugton a politikai élet felszínét. Hiányzik a nyugalomnak az atmoszférája, mely a zajló, gőzölgő lávahullámok helyén a konszolidáció kéréget engedné kialakulni, hiányzik az újpont, mely körül a tömörülésnek, a megszilárdulásnak ez a folyamata megindulhatna. Nincs szükség hosszas történelmi buvárlatokra, filozófiai studiumok próbáin edzett szerre, hogy a kuszán kavargó események tükrében a kivezető utat keresve, ráleljünk az egyedüli megoldásra, melyet hosszabban-rövidebben százféléképpen is megformulázhatunk, de melyek veleje csak ez: a legitimitás elvének uralma biztosítja a — feltámasztást, de ezt az elvet csak a konszolidáció politikája juttathatja diadalra.

Budapest népe ama végzetes „őszirózsás“ október óta sokat látott, sokat tapasztalt, nagyon keveset cselekedett, de mérhetetlenül

sokat szenvedett. Higyjük, hogy mérhetetlenül sokat — tanult is. Hogy megtanulta megbecsülni önmagát, ismerni fellépésének súlyát és hatását, öntudatos állásfoglalásának jelentőségét és főként: döntő szerepét ennek a csonka országnak az irányításában. Ha mindezt megtanulta Budapest népe és számot vetett vele, hogy ilyen körülmények között százszorosan nemcsak joga, de kötelessége is becsületesen és meggyőződése szerint résztvenni a választásokon, nyugodtan bocsáthatjuk az urnák elé. A becsületes állásfoglalás irányelvei nem kétségesek: egymástól elválaszthatatlan keresztény és nemzeti

politika és ugyancsak egymástól elválaszthatatlan legitimitás és konszolidáció. Amult s a jelen súlyos, véres és — dicsőséges tanulságai ezek, s a magyar főváros közönsége, midőn ítéletet mond irányok és politikuskok, egyének és pártok fölött s az ország és a külföld előtt nyilatkozik, nem haladhat el lelkiismeretlenül, vagy könnyelműen behunyt szemmel e tanulságok mellett. Meg kell menteni a jövőt, Budapestét s a nemzetét!